חידושי מהר"א גריידץ על תלמוד ירושלמי יבמות

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

חידושי מהר"א גריידץ על תלמוד ירושלמי יבמות

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/חידושי-מהרא-גריידץ-על-תלמוד-ירושלמי-יבמות/
הקובץ נוצר ב־18 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
הלכה א 4
פרק ח 4
הלכה א 4
פרק טז 4
הלכה ד 4

פרק א

הלכה א

בשירי קרבן ד"ה ואחות אשתו וכו' עד וצ"ע. נ"ב וי"ל כיון שהוכיחו התוס' הכא דבנדה אם בעל קנה והיה מקיים המצוה מפסחים ע"ב ב' שוב שפיר שייך עולה ליבום וממילא עולה לחליצה ולכתחילה הוא דאסור לבעול רק (משום) דארי' רביעה עלה משא"כ אנינות דבשעה זו אינו בעל מצוה כלל:

פרק ח

הלכה א

בקרבן העדה ד"ה אלו הן ציצין המעכבין את המילה. בשר החופה את רוב העטרה. נ"ב ליתא בשבת בירושלמי רוב העטרה רק בשר החופה העטרה. ודאי כן למד רבי בילדותו כמ"ש בב"מ בהזהב שבילדותו הוא גירסת הירושלמי ואילו הוי בירושלמי רוב העטרה איך יאמר ר' יוסי רוב גגו וכי הגג נקרא עטרה והלוא אם כל ההיקף כמ"ש התבו"ש או כל המשופע אבל לא הגג לבד. [כוונתו דהנה בש"ס בבלי בשבת קל"ז א' איתא במתני' להדיא בשר החופה את "רוב" העטרה וכן הוא ביבמות מ"ז ב' ודף ע"א ב' וכן הוא הגירסא במשנה שבמשניות ורק בירושלמי שבת ה"ו ליתא שם הגירסא "רוב" ומשום דהרמב"ם וכל הפוסקים פסקו כגירסת הגמרא שבבבלי לכן כתב הגאון ז"ל דגירסת המשנה שבירושלמי שנה רבי בילדותו וגירסת המשנה שבבבלי שנה רבי בזקנותו וע"כ פסקו הפוסקים כמו ששנה רבי בזקנותו כמובן. ועוד כתב הגאון ז"ל ראיה לדבריו דבירושלמי לא גרסינן "רוב" דאם גרסינן "רוב" איך יאמר ר' יוסי רוב גגה של עטרה דהלוא אף אם נאמר דעטרה נקראת כל ההיקף היינו החוט הגבוה בעצמו כמ"ש התבו"ש או דעטרה נקראת כל המשופע שמשפע ויורד וע"ש בחידושיו לשבת קל"ז א' ד"ה רש"י אבל לומר דהגג לבד נקרא עטרה זה אי אפשר לומר כן]:

פרק טז

הלכה ד

לא מסתברא נותנין לו שעות כדי טרפה. נ"ב הרשב"א בחדושיו מביא בשם הרמב"ן שפירש כוונת הירושלמי דבעי י"ב חודש וכן פסק השו"ע בסי' י"ז סעיף ל"ב ואם שאין לו מציאות לחלוק בכ"ז תורה היא. ולענ"ד נראה דכוונת הירושלמי הוא בניחותא דלא מסתבר להמתין י"ב חודש כמו בטרפה ולזה אמר ליה אנא נמי סבר כן והסברא או

משום דברי הבבלי בתירוץ קמא דרישא רשב"א וכאן משום דמרזי מכה ולאוקימתא דכולהו כרבנן ומסתמא למד הירושלמי כן פשיטא כיון דכבר טרפה הוא דמרזי מכה פועל שימות מיד. או כיון דמים שאין להם סוף החשש אין רק מדרבנן שרוב מתים כמ"ש התוס' ב"מ כ' ריש ע"ב. ופשט זה דבניחותא יש לראות בירושלמי פ"ח דתרומות לא מסתבר בככר של תרומה ושם הבין הדגול מרבבה כמו שהבין כאן הרמב"ן דהכונה הוא בלשון תמיה ושם מבואר דהרשב"א לא פי' כן ועי' מ"ש שם: